

STEM nu!

Din stemme tæller

Den 7. juni 2009 er der valg til Europa-Parlamentet. Det er din mulighed for at være med til at vælge, hvilken vej Europa skal gå i fremtiden, for Europa-Parlamentet er dit talerør i Europa.

Læs om...

Borgernes talerør

Samspillet i EU

Europæisk valg
- europæiske partier

Et stort økonomisk
fællesskab betaler sig

Klima og energi er øverst
på EU's dagsorden

Kender du dine EU-rettigheder?

Et følsomt område
- en nødvendig politik

Europa-Parlamentet er demokratiets tovholder

Europa-Parlamentet repræsenterer
borgerne i EU og har stor magt.

Se side 3

Danmarks fire undtagelser

Danmark står uden
for det europæiske
samarbejde på fire områder.
Hvad betyder det for Danmark?

Se side 16

Vi spørger Spidskandidaterne i krydsilden

Hvad mener Dan Jørgensen om frit sygehusvalg i EU, og mener Jens Rohde, at det er EU's opgave at forbedre klimaet? Vi spørger, og spidskandidaterne svarer.

Se side 9, 11, 13 og 15

Som dansker er du borger i to demokratier:
I det danske og i det europæiske. Derfor kan du
stemme repræsentanter ind i Folketinget og i Europa-
Parlamentet, fra du er myndig, til du dør.

Villy Søvnald (SF)
Anders Fogh Rasmussen (V)
Pia Kjærsgaard (DF)
Lene Espersen (K)
Margrethe Vestager (R)
Line Barfoed (Enhedslisten)
Helle Thorning-Smidt (S)
Erik Boel (Europabevægelsen)

Men demokrati er mere end at stemme på en repræsentant. Det handler også om at have en demokratisk kultur, hvor folk diskuterer politik og debatterer, hvilken vej samfundet skal gå. Det er med til at sikre et samfund, hvor repræsentanterne ikke misbruger den tillid, de har fået, men i stedet tager beslutninger, som deres vælgere er enige i.

Det danske demokrati

- går helt tilbage til 1848. Vi har altså over 150 års erfaring med at leve i et demokrati, og vi har haft god tid til at udvikle en rig demokratisk kultur. I Danmark bliver politik debatteret i Folketinget, men også i medierne, på arbejdspladserne og hjemme i stuerne.

Det europæiske demokrati er et ungt demokrati i sammenligning. Det første skridt blev taget i 1950, da forløberen til EU blev grundlagt, og borgerne har stemt repræsentanter ind i Europa-Parlamentet, som er et af de steder, hvor den europæiske politik bliver besluttet, siden 1979.

Det europæiske demokrati er så ungt, at vi stadig skal arbejde på at gøre det bedre. For det første er der kun omkring 50 pct., der stemmer til Europa-Parlamentsvalgene i Danmark. Det er måske et udtryk for, at folk ikke synes, det er vigtigt for dem, hvad EU vedtager. Måske synes de ikke, at deres stemme betyder noget. For det andet kan dele af den demokratiske kultur i EU blive bedre. F.eks. bliver EU's beslutninger ikke diskuteret lige så meget i medierne som Folketingets, selvom de har stor betydning.

Det er vigtigt at tage fat på arbejdet

- med at forbedre det europæiske demokrati de steder, hvor det kunne være bedre. Samtidig er der faktisk nogle punkter, hvor EU er mere demokratisk end det danske demokrati. Når et lovforslag bliver forberedt i EU, så foregår det f.eks. mere åbent og offentligt end i Danmark, hvor dørene er lukkede. Desuden bliver beslutningerne i Folketinget ofte vedtaget med et meget lille flertal. I EU skal der derimod være flertal i flere forsamlinger, og ofte skal der være et stort flertal, før noget kan blive besluttet.

Det er vigtigt, at de beslutninger, som EU træffer, afspejler europæernes ønsker. Derfor vil vi gerne opfordre dig til at stemme til Europa-Parlamentsvalget den 7. juni 2009.

Her i avisen kan du finde information om Europa-Parlamentet, om EU's andre institutioner og hele historien bag EU. Du kan også læse om de vigtigste emner i valgkampen og hvilke holdninger spidskandidaterne fra de forskellige partier har til emnerne. Måske er du enig med en af dem?

Europa-Parlamentsvalget er din mulighed

- for at være med til at vælge, hvilken vej Europa skal gå i fremtiden, og din stemme tæller. Så stem til sommer!

Udgivet af:

Europabevægelsen

Den Danske Europabevægelse
Bremerholm 6
1069 København K
Telefon: 33 14 11 41
Telefax: 33 15 54 84
eubev@eubev.dk
www.eubev.dk

Redaktion:
Rina Valeur Rasmussen, Sekretariatschef
Rebekka Byberg, Praktikant

Tryk:
PrintNord

Sponsorer:
Europa-Parlamentets
Repræsentationskontor i Danmark
Den Internationale Europabevægelse
Europa-Nævnet

Europa-Parlamentet

Borgernes talerør

Europa-Parlamentet

Poul Nyrup er en af de danske politikere, som arbejder med europæisk politik i Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet er en af de fire vigtigste institutioner i EU. De andre er Rådet for den Europæiske Union, som også kaldes Ministerrådet eller bare Rådet, Europa-Kommissionen og EF-Domstolen. Europa-Parlamentet er den eneste af de fire, hvor europæerne kan vælge repræsentanterne direkte. Europa-Parlamentet er derfor borgernes talerør i EU.

Da forløberen til Parlamentet blev dannet i 1950, var der ikke direkte valg.

Repræsentanterne blev i stedet valgt af de nationale parlamenter. I Danmark var det derfor Folketinget, der bestemte, hvilke danskere der skulle sidde i Europa-Parlamentet. Men i 1960'erne og 70'erne opstod et stigende krav fra befolkningernes side om øget demokrati, og i 1979 blev det første direkte valg til Parlamentet afholdt.

Parlamentet har fået mere magt i tidens løb. I begyndelsen var Parlamentet udelukkende en rådgivende institution, som kun blev hørt inden for få områder. I dag har Parlamentet fået meget magt og har næsten fået lige så meget indflydelse som Rådet - og dermed er EU blevet mere demokratisk.

I takt med, at der er kommet flere medlemmer af EU, har Parlamentet fået også flere medlemmer. I dag består Parlamentet af 785 europaparlamentarikere fra de 27 medlemslande, og Danmark har 14 pladser nu og 13 ved næste valg. Men danskerne sidder ikke sammen i Parlamentet. Medlemmerne arbejder nemlig ikke sammen i nationale delegationer, men i politiske grupper. Det vil sige, at socialdemokraterne fra Danmark sidder sammen med socialdemokraterne fra alle de andre EU-lande. Med andre ord så kæmper de danske socialdemokrater for et socialdemokratisk Europa og de danske liberale for et liberalt EU sammen med deres kolleger fra de andre lande.

Europa-Parlamentet har tre hovedopgaver:

Vedtage europæiske love - på de fleste områder i samarbejde med Rådet.

Udøve demokratisk kontrol med alle EU-institutioner - især Europa-Kommissionen. Europa-Parlamentet skal godkende de indstillede kommissærer og kan afskedige hele Europa-Kommissionen.

Budgetmyndighed. Europa-Parlamentet har indflydelse på størrelsen og prioriteringen af EU's midler. Europa-Parlamentet kan vedtage eller forkaste budgettet i sin helhed.

Mariann Fischer Boel er Danmarks kommissær i EU og hun styrer Kommissionens tiltag på Landbrugsområdet.

Samspeillet i EU

Rådets formand og Kommissionens formand er ikke altid enige. Her ses Nicolas Sarkozy, Rådets formand i efteråret 2008, og José Manuel Barroso, Kommissionens formand.

Rådet for Den Europæiske Union

I Rådet for Den Europæiske Union, eller bare Rådet, mødes EU-landenes ministre. Hvis et økonomisk emne skal diskuteres, er det økonomiministrene, hvis det er klimaet, så er det de klimaansvarlige ministre osv. Rådet repræsenterer altså de enkelte medlemsstater og er deres talerør. Rådet vedtager EU's love - oftest sammen med Europa-Parlamentet. Rådet kan indgå internationale aftaler, og Rådet godkender EU's budget sammen med Parlamentet. Rådet repræsenterer medlemslandene.

Rådet for Den Europæiske Union er ikke det samme som Det Europæiske Råd. Her mødes medlemsstaternes stats- og regeringschefer med formanden for Europa-Kommissionen og forhandler om de overordnede EU-målsætninger.

Europa-Kommissionen

Europa-Kommissionen består af 27 kommissærer. Hver kommissær har et politisk område og svarer til en europæisk minister. Kommissærene indstilles af deres hjemlande og godkendes af Ministerrådet og Europa-

Parlamentet. Kommissærerne skal tænke på, hvad der er bedst for hele EU, når de fremlægger forslag, i stedet for at tænke på, hvad der vil være bedst for deres eget land. Kommissionens vigtigste opgave er at fremlægge forslag til lovgivning, som Rådet og Parlamentet så kan vedtage eller forkaste. Desuden holder Kommissionen øje med om medlemslandene overholder EU's love og lægger sag an, hvis de ikke gør.

EF-Domstolen

EF-Domstolens opgave er at sørge for, at EU-retten fortolkes og anvendes på samme måde i alle EU-lande, så det sikres, at alle EU-borgere er lige for loven. Domstolen sørger også for, at medlemsstaterne og EU opfylder deres forpligtelser over for hinanden, over for borgere og over for virksomheder i medlemslandene.

Lissabon-traktaten

Grundlaget for samarbejdet i EU er skrevet ned i traktater. Når man har brug for at lovgive om noget nyt eller ændre noget, så laver man en ny traktat. Men de gamle traktater gælder stadigvæk undtagen på de punkter, hvor den nye traktat siger noget andet. Det er et meget kompliceret system. Derfor fremlagde stats- og regeringscheferne i 2004 en traktat, som samlede alle traktater i ét dokument. Den traktat blev kaldt "Forfatningstraktaten". Den nåede aldrig at træde i kraft, for hollænderne og franskmændene stemte nej til den ved folkeafstemninger. Det betød, at man måtte lave en ny traktat - "Lissabon-traktaten" - hvor man ændrede nogle af de ting, som befolkningerne var utilfredse med. Den fungerede på den gamle måde, dvs. den lægger ting oveni de gamle traktater, som stadig gælder. Men irlænderne stemte nej til Lissabon-traktaten i sommeren 2008. Hvis irlænderne på et tidspunkt stemmer ja, så træder Lissabon-traktaten i kraft. Det betyder blandt andet, at al retlig politik bliver overstatslig, at der kommer mere fælles udenrigspolitik, at de nationale parlamenter får mere indflydelse og at en mio. borgere kan få Kommissionen til at tage et emne op.

Europæisk valg

- europæiske partier

5

Europa-Parlamentet består ligesom det danske Folketing af politiske grupper. Hvem, der hører til hvor, kan du få et overblik over her.

Ofte bliver Danmarks indflydelse i EU gjort op i, hvor mange medlemmer af Europa-Parlamentet vi har. De danske medlemmer af Europa-Parlamentet sidder imidlertid ikke sammen i en gruppe for sig. I stedet tilhører de forskellige europæiske partier eller grupper, som sidder sammen på tværs af nationalitet. Derfor bør man egentlig måle sin politiske indflydelse i Europa-Parlamentet på, hvor mange repræsentanter den politiske gruppe, man er mest enig med, har.

Der er 785 medlemmer af Europa-Parlamentet, og de 750 af dem er organiserede i syv forskellige politiske grupper. Resten er løsgængere, som man også kender det fra Folketinget. Ingen af de 14 danske europaparlamentarikere er løsgængere. Antallet af medlemmer i Europa-Parlamentet skæres ned til 736 ved valget i juni, og derfor kommer antallet af danske medlemmer ned på 13.

Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater (EPP-ED)

Gruppen er med sine 288 medlemmer den største i Parlamentet. Christian Rovsing fra Det Konservative Folkeparti sidder med i gruppen.

De Europæiske Socialdemokrater (PES)

Fra Danmark er Socialdemokraterne repræsenteret i denne gruppe. Der er 213 medlemmer af gruppen i Europa-Parlamentet. Danmark er repræsenteret i gruppen med fem medlemmer: Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose, Dan Jørgensen, Ole Christensen og Britta Thomsen.

Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa (ALDE)

Det Radikale Venstre og Venstre sidder i denne gruppe, som har 100 medlemmer. Fra Venstre sidder Anne E. Jensen, Karin Riis-Jørgensen og Niels Busk. Det Radikale Venstres medlem af gruppen er Johannes Lebech.

Union for Nationernes Europa (UEN)

Denne gruppe har 43 medlemmer. Dansk Folkeparti hører til gruppen og er repræsenteret ved Mogens Camre.

De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance (Greens-EFA)

Der er også 43 medlemmer i denne gruppe. Af danske partier kan man finde SF her. Partiets medlem af gruppen er Margrete Auken.

Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre (GUE-NGL)

Folkebevægelsen mod EU er repræsenteret i denne gruppe, som har 41 medlemmer. Søren Søndergaard er Folkebevægelsen mod EU's repræsentant i gruppen.

Gruppen for Selvstændighed/Demokrati (IND-DEM)

Gruppen har 22 medlemmer. JuniBevægelsen er repræsenteret ved Hanne Dahl, som er formand for gruppen.

Danmark er en lille, åben økonomi. Det betyder, at vi lever af eksport, og er meget afhængige af at have adgang til et stort marked, hvor der er fælles regler og fri bevægelighed.

Et stort økonomisk fællesskab betaler sig

Det har EU's indre marked og EU's fælles økonomiske politik. Danmark har dog ikke indført euro - og mange eksperter mener, at det koster kroner. Men det er vel også en del af den danske identitet at have kroner og øre?

Det økonomiske fællesskab

For Danmark har det stor betydning at være medlem af det europæiske fællesskab - ikke mindst økonomisk. I stedet for at have et marked på fem mio. danskere har danske virksomheder et marked på knap 500 mio. europæere. Danmark afsætter i dag 70 pct. af sin eksport i EU.

Efter anden verdenskrig prøvede man derfor noget andet. Man ville gøre det nemmere at handle over landegrænser i Europa. Håbet var, at det kunne skabe vækst, og at det ville forhindre nye krige mellem de europæiske lande, fordi landene

ville være afhængige af at handle med hinanden. Den proces førte til skabelsen af EU, som Danmark blev medlem af i 1973.

Det indre marked

Det, man gjorde, var at skabe et indre marked, hvor der er fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital. I dag kan du derfor nemt sælge produkter i andre EU-lande, du kan sælge din arbejdskraft, flytte til et andet EU-land, eller du kan investere dine penge, hvor i Europa du vil. Fuldendelsen af det økonomiske samarbejde var at skabe en fælles valuta - euroen. Der er 16 lande, der i dag har euroen. Slovakiet fik den 1. januar 2009 og flere er på vej. Euroen er blevet så stærk, at nogle eksperter vurderer, at den snart kommer til at overhale dollaren som verdens førende reservevaluta. Inden for det økonomiske samarbejde kan man sige, at euroen er kronen på værket.

Kroner eller euro?

Alligevel er Danmark ikke fuldt ud med i det økonomiske samarbejde. Danmark har en undtagelse fra at deltage i eurosamarbejdet, og det betyder, at vi har den danske krone, indtil et flertal af den danske befolkning stemmer ja til at ophæve undtagelsen.

De fleste økonomer mener, at det vil være en fordel, at få euroen som valuta i Danmark. Det ville gavne danske virksomheder, den danske vækst og danskerne generelt, for euroen gør det let at handle og sammenligne priser på tværs af landegrænser.

Men valuta er mere end kolde kontanter. Mange mennesker synes, at det er en del af den danske identitet at have en særlig dansk valuta. På den anden side er danskhed et diffust begreb, som hele tiden ændrer sig. En dag tager vi måske for givet, at euroen er en del af den danske identitet?

Under den økonomiske krise mellem første og anden verdenskrig prøvede alle de europæiske lande at beskytte sig ved at bygge høje toldmure. Det betød, at landenes egne industrier blev favoriserede, og udenlandske virksomheder ikke havde mulighed for at komme ind på markedet. Det kunne ikke afværge krisen. Tusinder af mennesker døde af sult, og arbejdsløsheden var høj.

Vi spørger

Bendt Bendtsen er De Konservatives spidskandidat til Europa-Parlamentsvalget

Hvad betyder EU for dansk handel?

//

EU's Indre Marked har skabt gode konkurrence- og erhvervsvilkår for både danske og europæiske virksomheder. Det har også skabt millioner af jobs, ekstra velstand på firecifrede milliard-beløb og sikret høje standarder på en række områder - det er en succes for både virksomheder og borgere.

Det Indre Marked vil hele tiden være i udvikling og skal hele tiden justeres i lyset af den økonomiske og teknologiske udvikling, så virksomhederne styrkes i den globale konkurrence. Jeg vil f.eks. fortsat presse på for at lette de administrative byrder for virksomhederne i EU-regi, fordi det vil betyde milliardbesparelser for dansk erhvervsliv.

//

Vi spørger

Søren Søndergaard er Folkebevægelsen mod EU's spidskandidat til Europa-Parlamentsvalget

Skal Danmark have euroen?

//

Da den danske befolkning i år 2000 sidst stemte nej til euroen, hævdede tilhængerne, at det ville koste os kassen at sige nej. Men siden har dansk økonomi klaret sig bedre end i Euroland. I Tyskland kaldes euroen ligefrem "Teuro", den dyre euro!

Nu hævder euro-tilhængerne så igen, at det koster at stå udenfor euroen. Det er årsagen til, at den danske rente er lidt højere end i Euroland, påstår de. Men hvordan kan det så være, at renten er lavere i Sverige og Norge, som også har bevaret deres krone?

At likvidere kronen til fordel for euroen kan sikkert i nogle situationer give et lille økonomisk plus, mens det i andre situationer giver minus.

Derfor handler euroen dybest set ikke om økonomi, men om handlefrihed.

Hvis vi opgiver kronen, så vil endnu mere af vores økonomiske handlefrihed forsvinde. Flere beslutninger vil blive flyttet til Den Europæiske Centralbank, hvor prisstabilitet betyder mere end arbejdsløshedsbekæmpelse.

Hvis vi bevarer kronen, så har vi lidt mere at skulle have sagt over vores egen økonomi. Derfor siger Folkebevægelsen nej til Euroland og ja til selvbestemmelse.

//

Forestil dig en verden, hvor havet stiger og stiger, millioner af mennesker er på flugt og USA, Rusland og Mellemøsten er i krig om verdens tilbageværende energiressourcer.

Det lyder som manuskriptet til en katastrofefilm, men det kan blive virkelighed, hvis vi ikke gør noget ved klimaforandringerne, vurderer nogle af verdens førende klimaeksperter. Der er behov for verdensomspændende tiltag, og det arbejder EU frem mod.

Klima og energi er øverst på EU's dagsorden

Alle taler om vejret, og det er der god grund til, for temperaturen bliver højere, og vandstanden i verdenshavene stiger. Det ændrer allerede nu livsbetingelserne for mange mennesker rundt om i verden. Hvis udviklingen fortsætter, så kan verden komme til at se helt anderledes ud i fremtiden.

Hvad sker der?

En af de ting, som har sat udviklingen i gang, er, at menneskeheden siden 1800-tallet har udledt så meget CO₂ og andre drivhusgasser, at jordens biologiske og kemiske kredsløb er kommet ud af balance. Hver gang, vi starter bilen, tænder for fjernsynet eller spiser en bøf, så udleder vi CO₂. Det skaber klimaforandringer, og derfor er der brug for, at udledningen af CO₂ mindskes kraftigt. Det kan vi gøre ved at mindske vores energiforbrug, bruge mere vedvarende energi og investere i ny teknologi.

En anden god grund til at omlægge vores forbrug af energi i Europa er, at vi næsten ikke har nogen reserver af fossile brændstoffer, som olie, kul og gas, tilbage. Rusland og landene i Mellemøsten har til gengæld stadig store reserver, så vi er afhængige af forsyninger fra de lande i fremtiden, hvis vi ikke udvikler alternativer til fossile brændstoffer. Afhængighed er dyrt - både konkret og politisk. Rusland har flere gange vist, at der kan blive lukket for forsyningen af gas, hvis der er politiske uoverensstemmelser. Det har man for eksempel oplevet i Ukraine. Klima, energi og sikkerhed hænger altså tæt sammen.

Hele verden skal forpligte sig

Hvis problemerne skal løses, er det nødvendigt, at hele verden forpligter sig til at gøre en indsats. Det har man indset i EU, og Unionen har derfor taget lederskab i kampen mod klimaforandringerne. Der arbejdes nu ud fra en klimapakke, som i daglig tale kaldes "20-20-20-planen". Målet er, at landene i EU skal reducere CO₂-udledningen med 20 pct., og at 20 pct. af EU's energiforbrug skal komme fra vedvarende energikilder i 2020. Men det er altafgørende, at andre store aktører som USA, Kina og Indien også forpligter sig til at nedsætte deres forbrug. Det vil EU prøve at få dem til på FN's næste klimatopmøde, som bliver afholdt i København i december 2009. EU lover blandt andet at gøre en endnu større indsats, hvis der bliver lavet en global aftale om at nedsætte CO₂-forbruget. Hvis det sker, vil EU nemlig reducere CO₂-udledningen med 30 pct. i stedet for 20 pct.

Målene bliver både besværlige og dyre at nå, især for de lande, som næsten ikke bruger vedvarende energi i dag. Men det bliver helt sikkert dyrere i det lange løb, hvis vi ikke reagerer nu. Vi bliver uden tvivl nødt til at gøre noget. Spørgsmålet er, om målene er høje nok?

VENSTRE

Vi spørger

Jens Rohde er Venstres spidskandidat til Europa-Parlamentsvalget

Er det EU's arbejde at forbedre klimaet - eller skal EU overlade det til andre aktører?

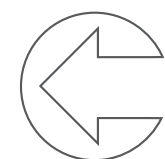
//

Den vigtigste opgave for EU i de kommende år er bæredygtighed. Men vel at mærke bæredygtighed, som løfter sig ud over den hønsestriksdefinition, som socialdemokrater og socialister turnerer rundt med. I Venstre måler vi bæredygtighed på tre bundlinjer: 1) En økonomisk/social, 2) en sikkerhedspolitisk og 3) en klima-miljøpolitisk bundlinje

Bæredygtig produktion er ikke et spørgsmål om at bruge penge, men om at tjene dem. Om at øge vækst og beskæftigelse samtidig med, at omkostningerne bliver bragt ned, fordi energiforbruget falder. Om at skabe stærkere brands og oven på dem bygge nye forretningsområder. Det kræver noget historiefortælling. Derfor vil Venstre konkret tilskynde de største europæiske virksomheder til at rapportere om samfundsansvar i ledelsesberetningen i deres årsrapport. Vi vil skabe europæiske partnerskaber om klimaansvar. Og så vil vi markedsføre de europæiske initiativer over for USA og Asien. På den måde understøtter vores politik vækst, beskæftigelse og større sikkerhed, fordi vi bliver mindre afhængige af forsyninger udefra samt et bedre miljø. Den målsætning går også igen i transportpolitikken. Helt konkret skal det være et europæisk mål at forbinde samtlige 27 hovedstæder med højhastighedstog.

Det betyder alt sammen vækst og konkurrence, mindre slid på vejene og større sikkerhed samt en ganske væsentlig nedbringelse af CO₂-udslippet. Og sådan vil vi måle vores europæiske bæredygtighed på alle områder. Hver gang skal vi stille spørgsmålet, om vi tilgodeser alle tre bundlinjer. Og gør vi ikke, må vi stille os spørgsmålet, om det er noget, vi skal pille ved politisk.

//

Vi spørger

Margrete Auken er SF's spidskandidat til Europa-Parlamentsvalget

Kan EU få resten af verden til at nedsætte CO₂-udslippet?

// EU kan og skal gå forrest i kampen for et kraftigt mindre CO₂-udslip. Derfor er det godt, at EU har vedtaget Klimapakken, hvis mål er at nedbringe vores CO₂-udslip, så vi undgår de allerværste følger af global opvarmning. Men desværre er udsigterne ikke for gode. Faktum er nemlig, at klimapakken ikke er nær vidtgående nok. Det ville selvfølgelig have været endnu mere katastrofalt, hvis EU ikke havde kunnet enes om en klimaaftale, men derfor er det alligevel skuffende, at resultatet er så langt fra, hvad videnskaben anbefaler.

Det klinger derfor forbandet hult, når EU påberåber sig lederrollen i forhold til at bekæmpe

klimaforandringerne. Det er grotesk, at når videnskaben siger, at vi i den udviklede verden skal sænke vores eget CO₂-udslip med 25-40 pct. inden 2020, så vedtager EU alligevel et mål om at reducere med kun 20 pct. samt en kolossal kattelem, der i realiteten kan betyde, at op til tre fjerdedele af reduktionerne kan laves uden for EU. Det er ikke alene dumt, det er også hamrende umoralsk, for det er jo reelt Europas rod, vi sender til Afrika, Sydamerika eller Asien. Hvis ikke EU skal reducere med 25-40 pct, hvem skal så? Og hvordan skal EU få resten af verden til at nedsætte CO₂-udslippet, når EU selv ikke formår at løfte ansvaret?

//

Kender du dine EU-rettigheder?

Det kan være praktisk at have fælles retningslinjer for landene i EU. Det gør gennemskueligheden på markedet bedre og gør det nemmere at handle med hinanden. Fælles retningslinjer kan også betyde, at man bliver nødt til at gå på kompromis med standarden i sit eget land. Det kan både højne og sænke niveauet. Fødevarerstyrelsen i Danmark har undersøgt de 141 regler, der kom fra EU på fødevarerområdet mellem 2001 og 2005. Konklusionen var, at 80 ud af 141 EU-regler har medført en forbedring, ni regler havde medført en forringelse, og de sidste 52 havde hverken forringet eller forbedret den danske fødevarer sikkerhed.

Hvad er forskellen på forordninger, direktiver, beslutninger og henstillinger i EU:

Forordning:

Gælder i alle medlemslande, så snart den er vedtaget.

Direktiv:

Skal indarbejdes i national lovgivning inden en tidsfrist - først da gælder direktivet.

Beslutning:

Gælder så snart den er vedtaget, men kun for dem, som direktivet er rettet i mod, f.eks. et medlemsland eller en virksomhed.

Udtalelse:

Er ikke bindende.

Forbrugerrettigheder

Hvis man køber en vare over internettet fra eksempel Frankrig, hvor skal man så henvende sig, hvis den er i stykker eller skal byttes? Og i hvor lang tid kan man regne med at kunne få sine penge tilbage? Det er den slags spørgsmål, som forbrugerne i EU ikke kan få et klart svar på - endnu. Derfor arbejder Europa-

Parlamentet på at lave en fælles, europæisk lovgivning på området, så det bliver nemmere for forbrugerne at gennemskue deres rettigheder.

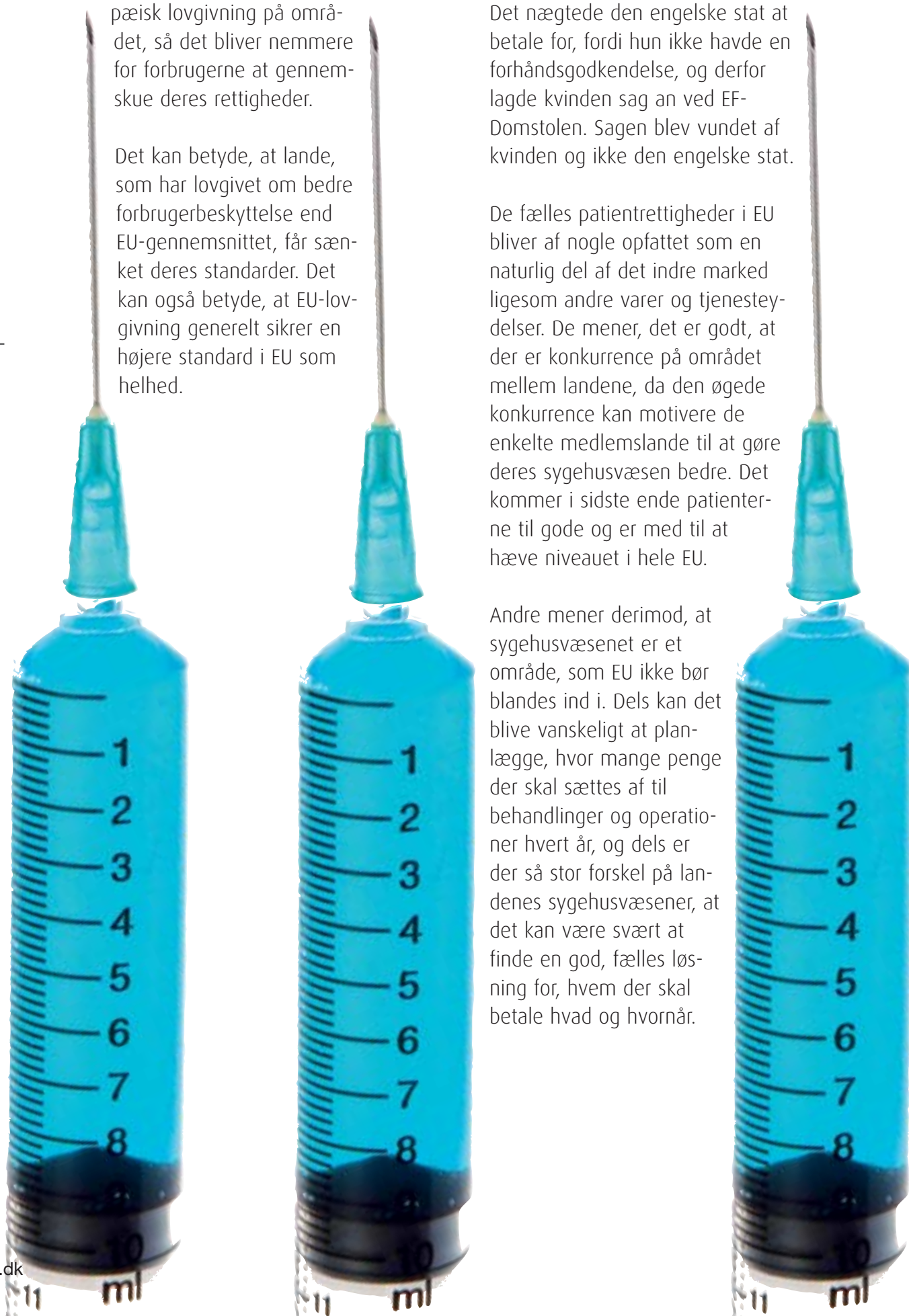
Det kan betyde, at lande, som har lovgivet om bedre forbrugerbeskyttelse end EU-gennemsnittet, får sænket deres standarder. Det kan også betyde, at EU-lovgivning generelt sikrer en højere standard i EU som helhed.

Patientrettigheder

Alle borgere i EU har nogle fælles patientrettigheder, der giver ret til at man kan blive behandlet i et af de andre EU-lande, hvis ens eget hjemland ikke kan tilbyde behandling inden for en rimelig tidsramme. En kvinde fra Storbritannien havde i 2004 ventet i et år på en hofteoperation, og det var ikke rimeligt, mente hun, så hun blev opereret i Frankrig. Det nægtede den engelske stat at betale for, fordi hun ikke havde en forhåndsgodkendelse, og derfor lagde kvinden sag an ved EF-Domstolen. Sagen blev vundet af kvinden og ikke den engelske stat.

De fælles patientrettigheder i EU bliver af nogle opfattet som en naturlig del af det indre marked ligesom andre varer og tjenesteydelser. De mener, det er godt, at der er konkurrence på området mellem landene, da den øgede konkurrence kan motivere de enkelte medlemslande til at gøre deres sygehusvæsen bedre. Det kommer i sidste ende patienterne til gode og er med til at hæve niveauet i hele EU.

Andre mener derimod, at sygehusvæsenet er et område, som EU ikke bør blandes ind i. Dels kan det blive vanskeligt at planlægge, hvor mange penge der skal sættes af til behandlinger og operationer hvert år, og dels er der så stor forskel på landenes sygehusvæsen, at det kan være svært at finde en god, fælles løsning for, hvem der skal betale hvad og hvornår.

//

På et frit marked er de, der har penge, stærkest. Det gælder også på sundhedsområdet, og vi ønsker ikke øget ulighed her. Ligesom vi ikke mener, at der skal være penge mellem læge og patient. Derfor skal vi være forsigtige med, hvordan vi indretter det frie sygehusvalg i EU. Vi skal finde en balance, hvor patienten er i centrum. Men uden at det går ud over de grundværdier, som vi bygger vores sundhedssystem på.

Vi socialdemokrater væltede det første udspil, EU-Kommissionen kom med til et nyt direktiv om sundhed på tværs af grænser i EU, fordi det efter vores mening ville undergrave de nationale sundhedssystemer endda uden at hjælpe patienterne tilstrækkeligt. Her satte Socialdemokraterne foden ned.

I stedet arbejder vi nu for et system, hvor folk med alvorlige lidelser eller sygdomme selvsagt skal kunne nyde godt af behandlingstilbud i udlandet. Det ville være tåbeligt ikke at udnytte hinandens ekspertise og mulige overkapacitet i EU.

Men det skal ske uden, at vi undergraver principperne i det danske sundhedssystem om, at der ikke kommer penge mellem patient og læge, at der er lige adgang for alle patienter, og at sundhedssektoren også har midler til at stå for uddannelse af læger og sundhedspersonale samt opretholde et døgnberedskab osv.

//

Vi spørger

Dan Jørgensen er Socialdemokraternes spidskandidat til Europa-Parlamentsvalget

Hvilke fordele og ulemper ser du ved frit sygehusvalg i EU?

JUNI BEVÆGELSEN

Vi spørger

Hanne Dahl er JuniBevægelsens spidskandidat til Europa-Parlamentsvalget

Hvad kan de enkelte medlemsstater gøre for at oplyse borgerne om deres EU-rettigheder?

//

Det første, medlemsstaterne kan gøre, er at svare ærligt og korrekt, når borgere henvender sig med spørgsmål. Desværre er det langt fra altid, det sker - som vi jo bl.a. har set herhjemme. Det går ikke, at en regering tilbageholder information eller svarer ukorrekt, blot fordi man ikke vil stå ved, hvad man selv har vedtaget.

Når det så er sagt, så er det også nødvendigt, at man ikke automatisk lader sig forblænde af, at EU sikrer rettigheder, for det kommer ofte an

på, hvad prisen er - eller hvem rettighederne reelt gavner. Når det for eksempel gælder retten til at blive behandlet i udlandet, lyder det fint, ganske pænt og sympatisk. Men det er bestemt ikke uproblematisk - bl.a. er rettigheden udformet sådan, at det reelt set kun er noget, der kan udnyttes af dem med både overskud og penge til rådighed. Dermed kommer det, der skulle være godt, til at opdele yderligere mellem dem, der har, og dem, der ikke har - mens regningen skal betales af alle. Og det er ganske enkelt ikke fair.

//

Et følsomt område - en nødvendig politik

Det er ikke nemt for de europæiske lande at blive enige om en fælles asyl- og indvandringspolitik. Men det er nødvendigt med en fælles politik, for problemerne er fælles, og de er svære at løse for landene hver især. _____

Udfordringen bliver ikke mindre i fremtiden, hvor Europa bliver nødt til at tiltrække arbejdskraft udefra, fordi der bliver færre unge i Europa til at arbejde.

At beskytte grænserne og beslutte, hvem der kan blive borger, er traditionelt set en af statens allervigtigste opgaver. Derfor var det også et meget stort skridt i det europæiske samarbejde, da man besluttede sig for at lave en fælles asyl- og indvandringspolitik. Men det var nødvendigt at finde en fælles politik, ikke mindst fordi den interne grænsekontrol blev afskaffet. En afrikansk illegal flygtning, der er kommet ind i Spanien, kan derfor relativt ubesværet tage til Sverige, Tyskland eller et tredje land i EU. Eksemplet viser, at EU's ydre grænse er en fælles grænse for hele EU, og at et lands flygtningeproblem derfor også er et fælles problem i EU.

Fort Europa?

Indtil videre har EU's asyl- og indvandringspolitik især handlet om at beskytte grænserne og at lave fælles regler, der prøver at sikre, at de nyankomne får en retfærdig behandling. Tiltagene er f.eks. skibe i Middelhavet, der samler illegale bådflugtninge op, og en fælles visumpolitik. Kritikere har givet EU tilnavnet "Fort Europa". De mener, det er koldt og kynisk at vise flygtninge med en håbløs fremtid væk ved porten.

Samtidig er der nye toner i EU angående asyl- og indvandringspolitik. EU vil gerne tiltrække kvalificeret arbejdskraft. Det bliver vi nødt til, for europæerne bliver gennemsnitligt ældre og ældre, så i fremtiden har vi brug for arbejdskraft udefra. Endelig er det også et mål at

gøre forholdene i flygtningelande så gode, at folk ikke har grund til søge mod EU. Derfor prøver EU at støtte en positiv økonomisk og politisk udvikling i landene. Det tager lang tid, og der er brug for en massiv indsats, hvis det skal lykkes.

Et følsomt område

Der er gode grunde til have fælles asyl- og indvandringspolitik i EU. Men det er et følsomt område, og medlemslandene er ikke meget for at gøre alt fælles. Derfor har EU ikke en egentlig fælles asylpolitik med fælles standarder for, hvad der skal til, før man kan få asyl i et EU-land. Det er også svært at blive enige om, hvordan man skal tiltrække kvalificeret arbejdskraft.

I Danmark har der været en vis uvilje mod, at den fælles asyl- og indvandringspolitik bliver for omfattende og vi har en retlig undtagelse - det betyder, at vi ikke deltager i samarbejde på asyl- og indvandrerområdet. Danmark er altså netop et af de lande, hvor asyl- og indvandringspolitik stadig ses som en national opgave. Men er det tidssvarende, eller er der brug for, at Danmark deltager i arbejdet med at finde fælles løsninger på fælles problemer?

RADIKALE VENSTRE

Vi spørger

Sofie Carsten Nielsen er De Radikales spidskandidat til Europa-Parlamentsvalget

Hvad skal besluttes fælles i EU, og hvad skal blive på nationalt niveau inden for asyl- og indvandringspolitik?

// Der skal tages en del flere beslutninger om asyl- og indvandringspolitik på EU-niveau. Det er faktisk allerede på vej, Danmark står blot uden for pga. det retlige forbehold. Det giver jo ikke mening at håndtere emner, der per definition er grænseoverskridende, i 27 forskellige nationale kasser. Hvis vi skal have en både human, solidarisk (medlemslandene imellem) og effektiv asyl- og indvandringspolitik, så skal den vedtages på europæisk niveau.

Jeg mener, vi skal have nogle fælles retningslinjer i forhold til, hvordan vi behandler asylansøgere, hvor længe de f.eks. skal opholde sig i asylcentre, hvordan vi behandler børn af asylansøgere osv. Og så skal vi selvfølgelig også have fælles politikker for bekæmpelse af illegal indvandring - kun sådan opnår vi en effekt. //

Vi spørger

Morten Messerschmidt er Dansk Folkepartis spidskandidat til Europa-Parlamentsvalget

Hvad skal besluttes fælles i EU, og hvad skal blive på nationalt niveau inden for asyl- og indvandringspolitik?

// Udlændingepolitikken er i modsætning til mange andre politiske områder nærmest irreversibel. Har man først omdannet sit land til et multietnisk samfund, er der ikke nogen vej tilbage. Derfor er udlændingepolitikken et skæbnespørgsmål for alle lande; og netop derfor er der grund til, at denne skal fastholdes i medlemslandene.

Dansk Folkeparti vender sig mod en fælles definition af asylbegrebet, afviser den såkaldte spill-over-mekanisme og kræver en ændring af opholdsdirektivet, således at reglerne om arbejdstagernes frie bevægelighed ikke kan misbruges til at undergrave de nationale udlændingeregler. //

Danmarks fire undtagelser - hvad betyder de?

Danmark har fire undtagelser fra EU-samarbejdet. Undtagelserne, som også kaldes forbehold, har vi fået, fordi et flertal af den danske befolkning stemte nej til Maastricht-traktaten den 2. juni 1992. Det var en traktat, som de andre lande gerne ville indføre. Løsningen blev, at danskerne stemte om traktaten igen den 18. maj 1993 - denne gang med fire undtagelser, som er earoundtagelsen, forsvarsundtagelsen, den retlige undtagelse og undtagelsen om unionsborgerskab. Det stemte danskerne ja til, og derfor er der fire områder, hvor Danmark ikke deltager i det europæiske samarbejde. Hvis en eller flere undtagelser skal ophæves, kræver det en folkeafstemning.

1. Earoundtagelsen

I Danmark bruger vi kroner og ikke euro. Den er den mest håndgribelige del af earoundtagelsen. Egentlig er earoundtagelsen kun en undtagelse fra sidste fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU'en). At Danmark ikke deltager fuldt ud i ØMU-samarbejdet betyder, at vi ikke bruger euro, og at vi ikke er med i Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd, som blandt andet beslutter, hvordan renten skal være. Derudover deltager Danmark heller ikke, når de 16 eurolande mødes forud for rådsmøder for EU's økonomi- og finansministre. Selvom Danmark ikke har euro, så er den danske krone bundet til euroen, og vi følger eurolandenes økonomiske beslutninger.

2. Forsvarsundtagelsen

Den danske undtagelse på forsvarsområdet betyder, at Danmark ikke kan deltage i militære operationer, der er styret af EU. Det militære samarbejde i EU handler om at reagere på kriser og er opgaver af humanitær, fredsbevarende eller fredsskabende karakter. På grund af undtagelsen må Danmarks soldater tage hjem fra en militær operation, hvis styringen af den overgår fra NATO til EU. Vi kan derimod godt deltage i civile operationer, der er styret af EU. Undtagelsen blev aktiveret 19 gange i 2008.

3. Den retlige undtagelse

Den retlige undtagelse betyder, at Danmark ikke deltager i retligt samarbejde i EU, når beslutningerne foregår på overstatsligt plan. Det er især på områder som fælles indvandringspolitik, fælles asylpolitik og fælles visumpolitik, at undtagelsen kommer i brug. Til gengæld deltager Danmark fuldt ud på det retlige område, når beslutningerne bliver taget på mellemstatsligt plan. Når det er tilfældet, tager EU-landene en beslutning, som er bindende for medlemslandene, men som også skal vedtages i Folketinget som lov. I 2008 blev Danmarks undtagelse aktiveret 189 gange. Hvis Lissabon-traktaten træder i kraft, bliver det retlige samarbejde overstatsligt. Det betyder, at Danmark kommer til at stå uden for alle beslutninger på det retlige område.

4. Unionsborgerskabsundtagelsen

Grundlæggende giver unionsborgerskabet EU's borgere en række rettigheder og pligter. Nogle kritikere i Danmark frygtede, at unionsborgerskabet ville træde i stedet for det nationale borgerskab og var derfor meget skeptiske over for det. I 1997 blev det præciseret, at det gør det ikke, og da forsvandt baggrunden for den danske undtagelse over for unionsborgerskabet.

